

Warszawa, 21 listopada 2016 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt

(druk nr 331)

I. Cel i przedmiot ustawy

W świetle uzasadnienia projektu, nowelizacja ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt wynika z konieczności uzupełnienia uregulowań ustawowych dotyczących ochrony praw zwierząt i zadań gmin w tym zakresie „w obliczu zmian zachodzących w mentalności społecznej i braku zgody na dotychczasowe rozwiązania prawne”. W ocenie projektodawców obowiązująca ustawa nie odpowiada kompleksowo na potrzeby prowadzenia polityki zapobiegania bezdomności zwierząt. W uzasadnieniu wskazuje się, że nadpopulacja zwierząt domowych i powiększająca się skala bezdomności zwierząt są spowodowane w szczególności brakiem edukacji i wiedzy społeczeństwa w zakresie metod zapobiegania bezdomności, z uwzględnieniem sterylizacji i kastracji, jako głównych sposobów zapobiegania niekontrolowanej rozrodczości, oraz brakiem prawnej możliwości wydatkowania środków publicznych na sterylizację i kastrację zwierząt, które posiadają swoich właścicieli.

Zmiana art. 11 ust. 1, polegająca na uzupełnieniu zakresu zadań własnych gminy o zapobieganie bezdomności zwierząt, koreluje zmieniany przepis z art. 11a, który jest podstawą uchwalenia przez gminę programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program jest aktem prawnym uchwalanym w związku z realizacją zadań, określonych w art. 11 ust. 1, i w celu ich realizacji. Gmina ma obowiązek uchwalać taki akt corocznie do dnia 31 marca.

Modyfikacja wprowadzenia do wyliczenia w art. 11a ust. 2 zmierza do otwarcia katalogu elementów, które są objęte programem opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Zmiana ta pozwoli, w ocenie projektodawców, na

znaczne uelastycznienie sposobu realizacji zadań własnych, o których mowa w art. 11 ust. 1. Przepis umożliwi bowiem gminom określanie w programie również innych działań służących realizacji zadań niż działania wprost w przepisie wskazane, w szczególności możliwe będzie prowadzenie w ramach programu akcji edukacyjnych.

Dodawany do art. 11a ust. 3a ma na celu przyznanie gminom uprawnień do określania w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt planu sterylizacji lub kastracji zwierząt w gminie (dotychczas program obejmował wyłącznie obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt), a w następstwie wydatkowania środków na ten cel.

Obowiązujące w dniu wejścia w życie noweli programy opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt zachowają moc na okres, na jaki zostały uchwalone i będą mogły być zmienione w granicach art. 11a w nowym brzmieniu.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 30. posiedzeniu w dniu 15 listopada 2016 r. Projekt ustawy był przedłożeniem poselskim (druk sejmowy nr 897). Marszałek Sejmu skierował projekt do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej. Komisje po przeprowadzeniu pierwszego czytania i rozpatrzeniu projektu na posiedzeniu w dniu 4 listopada 2016 r. wniosły o jego uchwalenie w brzmieniu zaproponowanym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 986). W trakcie drugiego czytania nie zgłoszono poprawek. W trakcie prac nad projektem w Sejmie nie dokonano w odniesieniu do niego zmian merytorycznych.

III. Uwagi szczegółowe

W art. 2 ustawy przewidziano, że obowiązujące w dniu wejścia w życie noweli programy opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt zachowają moc na okres, na jaki zostały uchwalone, i że będą mogły być zmieniane. Mając na względzie, że przepisem prawnym legitymizującym akt czasowo utrzymany w mocy (będącym podstawą obowiązywania takiego aktu) będzie art. 2 opiniowanej ustawy, a nie zmieniany art. 11a w starym albo nowym brzmieniu, oraz, że artykuł ten będzie również

podstawą ewentualnej uchwały zmieniającej program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, należałoby rozważyć przyjęcie niżej sformułowanej poprawki. Poprawka zmierza do jednoznacznego wskazania, że art. 11a w nowym brzmieniu będzie wyznaczał granice upoważnienia ustawowego do ewentualnej nowelizacji programu, a nie że będzie on podstawą prawną jej dokonania.

Propozycja poprawki:

w art. 2 wyrazy „na podstawie” zastępuje się wyrazami „w granicach”.

Jakub Zabielski

Główny legislator